

Nederlag for Anundsen

Det blir ingen generell bevæpning av norsk politi. Til tross for at justisminister Anders Anundsen (Frp) ønsker det. Til tross for at justisministerens parti har programfestet det. Og til tross for at det er nedfelt i den felles regjeringsplattformen til Frp og Høyre.

Frp og Høyre i Stortinget vil nemlig ikke ha generell bevæpning. Saken ble debattert i Stortinget tirsdag. I justiskomiteens innstilling kom det fram at komiteen, med medlemmene fra Høyre og Frp, «råder regjeringen til å opprettholde dagens bevæpningspraksis med et ubevæpnet politi». Politiet har vært midlertidig bevæpnet siden i fjor høst.

Når regjeringspartiene på Stortinget går mot det som står i regjeringsplattformen, er det først

og fremst et nederlag for Frp og justisministeren. Regjeringens forslag, som ble sendt ut på høring i høst, åpnet for generell bevæpning i de politidistriktene som ønsket det. Forslaget fikk motbør fra viktige politi- og justisfaglige miljøer. Politiets fellesforbund uttalte seg positivt.

Motstanden i høringsuttalelsene og i Stortinget viser en begrunnet bekymring for at bevæpning kan føre til brutalisering av samfunnet, der både politi og kriminelle vil øke bruken av våpen. Det er en utvikling vi må strekke oss langt for å unngå her i landet. Derfor er det positivt at Stortinget stanser bevæpningsplanene.

Storbritannia og Norge er i dag de eneste landene i Europa der politiet ikke bærer våpen. Undersøkelser fra våre naboland, der politiet har våpen i beltet til daglig, viser mer våpenbruk og flere ulykker.

Oppsummert

Nei til Anundsen

1 Både Høyre og Frp på Stortinget går mot justisminister Anders Anundsens (Frp) forslag om generell bevæpning av politiet.

Felles plattform

2 Nei til bevæpning betyr nei til et viktig punkt i Høyres og Frps felles regjeringsplattform.

Brutalisering

3 Justiskomiteen frykter, som mange andre, at våpen kan føre til en brutalisering av både politiet og de kriminelle miljøene.

Høyres Anders Verp, nestleder i Stortingets justiskomite, virker nå litt overivrig etter å forsikre om at for hans parti er dette ikke noe nederlag, siden det ikke står noe i Høyres program om generell bevæpning. Nederlag eller ei, saken viser at Anundsens politikk ikke har full støtte hos regjeringspartner Høyre. Det er i alle fall ingen seier for regjerings samarbeidet og for Høyres og Frps felles plattformen fra 2013.

Det er positivt at justiskomiteen også er klar på at en eventuell permanent bevæpning bør avgjøres av Stortinget. Justisminister Anundsens forslag om at det skulle skje gjennom en endring av våpeninstruks, viser manglende forståelse for hvor viktig spørsmålet om bevæpning av politiet er.

SAGT

av andre

FOTO: BERT KEILEN NTB SCANPIX
Trist tema: Russ og voldtekt.

Til russegutter

* «Russegutter: Når klassevenninner av dere ikke tør gå alene på russearrangementer burde det ringe ikke bare en bjelle, men et hav av klokkespill om at noe er fundamentalt galt.»

Leder i Moss Avis.

Fra russeforeldre I

* «Jenter bør ikke gå alene på do i skogen på for eksempel Tryvann.»

Russemødre advarer russejentene i Aftenposten.

Fra russeforeldre II

* «Gå aldri alene. Ikke drikk for mye. Ikke bli med inn i ukjente russebusser.»

Flere råd fra russemødre.

Til russeforeldre I

* «Svært mange russejenter vil om kort tid bli offer for grusomme forbrytelser utført av nettopp deres sønner.»

Kristin Thue på Aftenpostens Si;D.

Til russeforeldre II

* «Du har som forelder lært sønnen din ikke å slå, ikke stjele og ikke lyve. Nå må du lære ham ikke å voldta.»

Kristin Thue stiller krav.

Til russeforeldre III

* «Du må ikke tåle så inderlig vel, de overgrepene som kan begås av mennesker du har laget selv.»

Kristin Thue mener foreldre fraskriver seg ansvar.

Ordfører om overgrep

* «Jeg irriterer meg noe jævlig over at jeg ikke bare skrek ut, sparket ham i ballene og pekte ham ut for alle som var der.»

Oslo-ordfører Fabian Stang forteller for første gang at han ble utsatt for overgrep som ung gutt, til VG.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf. 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Når glassfiber erstatter tre

DAGENS GJEST

Spiller det noen rolle? Hva er galt med glassfiber?

«Der var reist flaggstenger rundt huset. Hendte der noget som hans hjerte slo hurtigere for – større begivenheter eller festlig folk som kom til gårds – da opp med flaggene! Det rene svenske og norske samt det danske i haven foran huset, og på tunet det tyske, franske, engelske, italienske og amerikanske. Alle sammen gaver fra folk, som var glad i ham», heter det i sønnen Bjørn Bjørnsøns minner fra barndomshjemmet i Gausdal.

Det var 1. mai NRK slapp nyheten om at flaggstengene i tre på Bjørnstjerne Bjørnsons Aulestad skulle skiftes ut med nye i glassfiber. Dikterhjemmet, en av våre nasjonale relikvier, ble fredet allerede i 1923. I de senere årene er det spandert flere titalls millioner kroner på restaurering av bygningsmassen, og kravene til materialer og håndverksutførelse har vært strenge. Unntaket er flaggstengene i hagen som omgir hovedbygningen. Glassfiber eller tre, synes å være hipp som happ. Bak beslutningen står direktør for spesialmuseene i Lilleham-

mer, Bente Molvig, som til lokalavisen Gudbrandsdølen Dagningen (GD) uttaler at «det ligger en sikkerhetsmessig vurdering bak innkjøpet av glassfiberstenger etter at flaggstengene av tre brakk i fjor». Heller ikke Riksantikvaren, vår øverste antikvariske fagmyndighet, stiller spørsmål ved materialvalget, men henviser til at flaggstengene er å betrakte som «bruksdel».

Selvfølgelig stusses det. For hvorfor skal vi andre pietetsfullt sette i stand våre hus og hager, når museer og kulturminneforvaltning ikke lenger bryr seg om detaljene? Og hva tenker egentlig norske skogeiere og trelastindustrien om at museet svikter dem i originalt materialvalg når nasjonalskalden fremfor noen skal formidles til publikum?

«På Aulestad er flaggstengene en vesentlig del av det Bjørnstjerne Bjørnson representerte», sier interiørarkitekt og nestennabo, Tone Harr Lind, til avisen GD som slo saken stort opp i lørdagsutgaven 2. mai. Hun fortsetter: «Kan ikke museer vise det autentiske, lurer jeg på hva som er vitsen med institusjonene.»

Det var i 1874 at Bjørnstjerne og Karoline kjøpte Aulestad i Gaus-

Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

DETALJER

«Hvorfor skal vi andre pietetsfullt sette i stand våre hus og hager, når museer og kulturminneforvaltning ikke lenger bryr seg om detaljene?»

dal for 16 000 spesidaler. I årene som fulgte ble bygningen ombygget og modernisert, jordbruket betydelig utvidet og utviklet til et lokalt mønsterbruk, mens politikere, redaktører, forfattere og kunstnere fra inn- og utland avla gården jevnlig besøk. Sist, men ikke minst, ble Aulestad et begrep blant frihetselskende minoriteter over hele Europa. Herfra kom det en jevn strøm av skuespill, dikt, noveller, taler og debattinnlegg. Og herfra agiterte han for det rene, norske flagget i årene før unionsoppløsningen med Sverige.

Landets ledende produsent av tradisjonelle flaggstenger i tre, Øystein Aanesland i Aanesland Fabrikker, svarer at verken kvalitet eller pris tilsier at museets valg av glassfiber er særlig smart. «I storm bryr seg både glassfiber og tre. Et annet problem med glassfiber er at de er runde nederst. De passer derfor ikke spesielt godt i tradisjonelle fundament», sier han.

Tone Harr Lind reagerer med god grunn. For flaggstengene på Aulestad ikke noen hvilke som helst flaggstenger, men trolig de viktigste vi eier i dette landet. Men hvorfor bryr seg, når museumsfolk og riksantikvar ikke lenger gjør det?

Sjefredaktør:
Mads Yngve Storvik
mads.storvik@nationen.no

Politisk redaktør:
Kato Nykvist
kato.nykvist@nationen.no

Nyhetsredaktør:
Rino Andersen
rino.andersen@nationen.no